Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

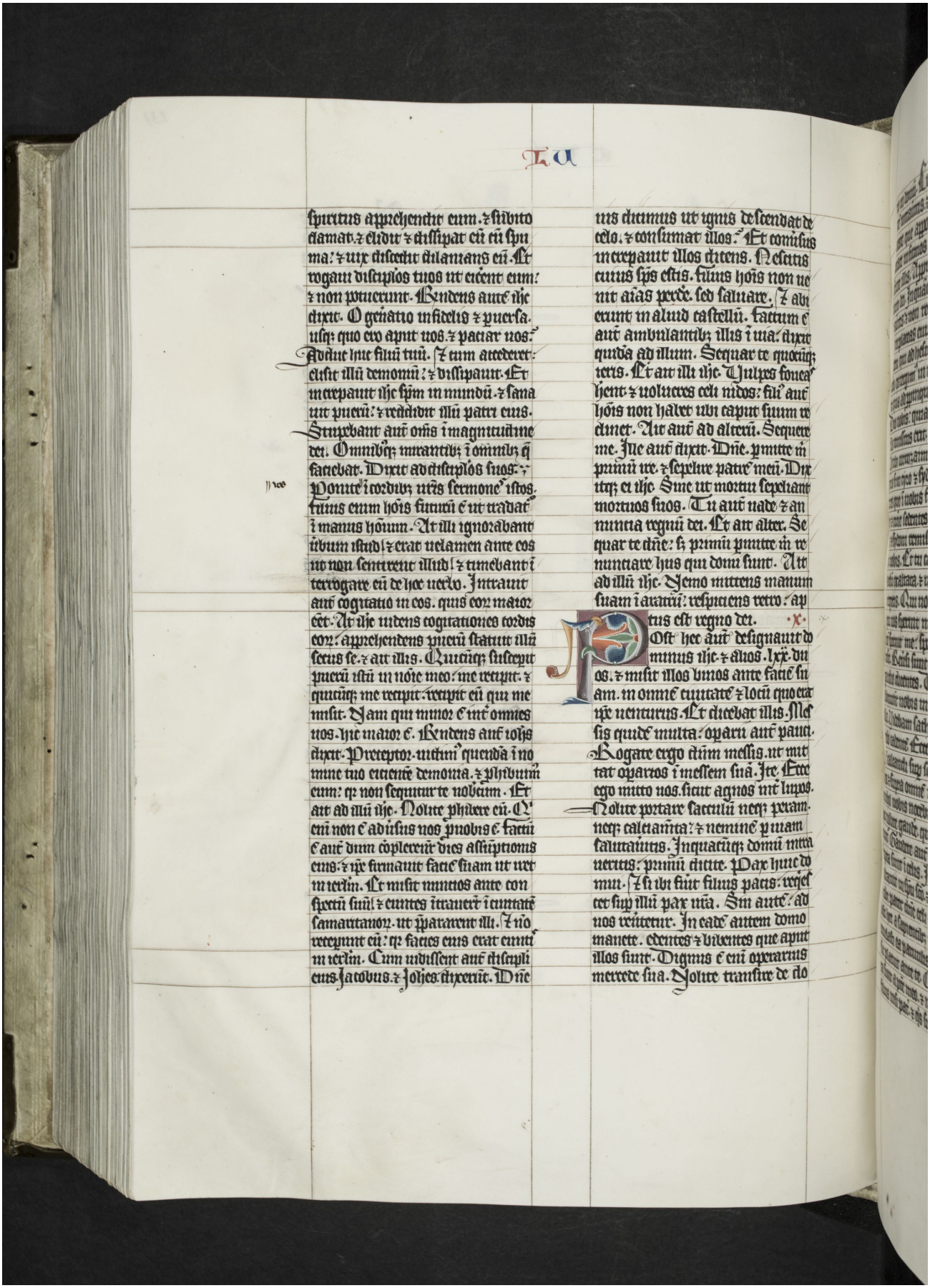

LU

spiritus apprehendit eum. ⁊ stridito
clamav. ⁊ elidit ⁊ dissipat eũ cũ spu
ma: ⁊ vix discedit dilanians eũ. Et
rogaui discipulos tuos ut eicerent eum:
⁊ non potuerunt. Respondens autẽ ihs
dixit. O generatio infidelis ⁊ peruersa.
usq; quo ero apud uos ⁊ patiar uos?
Adduc huc filiũ tuũ. Et cum accederet:
elisit illũ demonũ: ⁊ dissipauit. Et
increpauit ihs spm immundũ. ⁊ sana
uit puerũ: ⁊ reddidit illũ patri eius.
Stupebant autẽ omes i magnitudine
dei. Omnibusq; mirantibus i omnibus q
faciebat. Dixit ad discipulos suos. ⁊
Ponite i cordibus uris sermones istos.
filius enim hois futurũ e ut tradat
i manus hoium. At illi ignorabant
ubum istud: ⁊ erat uelamen ante eos
ut non sentirent illud: ⁊ timebant i
terrogare eũ de hoc uerbo. Intrauit
autẽ cogitatio in eos. quis eorũ maior
eet. At ihs uidens cogitationes cordis
eorũ: apprehendens puerũ statuit illũ
secus se. ⁊ ait illis. Quicũq; suscepe
puerũ istũ in nomine meo: me recepit. ⁊
quicũq; me recepit: recepit eũ qui me
misit. Nam qui minor e inter omnes
uos. hic maior e. Respondens autẽ ioh
dixit. Preceptor: uidimus quendã i no
mine tuo eicientẽ demonia. ⁊ prohibuimus
eum: qr non sequitur te nobiũ. Et
ait ad illũ ihs. Nolite prohibere eũ. Qui
enim non e aduersus nos pro nobis e. Factũ
e autẽ dum cõplerentur dies assumptionis
eius. ⁊ ipe firmauit faciẽ suam ut iret
in hierlm. Et misit nuncios ante con
spectũ suũ: ⁊ euntes intrauerũt i ciuitatẽ
samaritanorũ. ut pararent illi. Et non
receperunt eũ: qr facies eius erat euntis
in hierlm. Cum uidissent autẽ discipuli
eius Iacobus ⁊ Johes dixerũt. Domine
uis dicimus ut ignis descendat de
celo. ⁊ consumat illos? Et conuersus
increpauit illos dicens. Nescitis
cuius spis estis. filius hois non ue
nit aias perdẽ. sed saluare. Et abi
erunt in aliud castellũ. Factum e
autẽ ambulantibus illis i uia: dixit
quidã ad illum. Sequar te quocũq;
eris. Et ait illi ihs. Vulpes fouea
hent ⁊ uolucres celi nidos: filius autẽ
hois non habet ubi caput suum re
clinet. Ait autẽ ad alterũ. Sequere
me. Ille autẽ dixit. Domine. permitte me
primũ ire. ⁊ sepelire patrem meũ. Dixit
q; ei ihs. Sine ut mortui sepeliant
mortuos suos. Tu autẽ uade ⁊ an
nuntia regnũ dei. Et ait alter. Se
quar te domine: sed primũ permitte me re
nunciare his qui domi sunt. Ait
ad illũ ihs. Nemo mittens manum
suam i aratrũ: respiciens retro: ap
tus est regno dei. ·x·
Post hec autẽ designauit do
minus ihs ⁊ alios. lxx. du
os. ⁊ misit illos binos ante faciẽ su
am. in omnem ciuitatem ⁊ locũ quo erat
ipe ueniturus. Et dicebat illis. Mes
sis quidem multa: operarii autẽ pauci.
Rogate ergo dñm messis. ut mit
tat operarios i messem suã. Ite. Ecce
ego mitto uos. sicut agnos inter lupos.
Nolite portare sacculũ neq; peram.
neq; calceamenta: ⁊ nemine per uiam
salutauerit. Quecũq; domũ intra
ueritis: primũ dicite. Pax huic do
mui. Et si ibi fuerit filius pacis: requie
scet super illũ pax uã. Sin autẽ: ad
nos reuertetur. In eadẽ autem domo
manete. edentes ⁊ bibentes que apud
illos sunt. Dignus e enim operarius
mercede sua. Nolite transire de do